

126

Dum
JACOBÆAM

Tibi

tam fausto omine

jungis

RAPSILBERE,

Tibi

non nisi fausta

precor.

Johannes Christianus *Bogel*

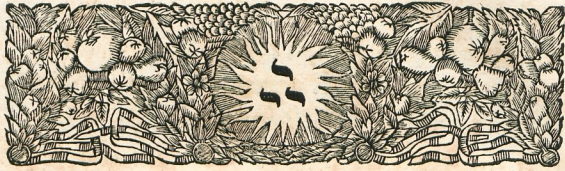
SS. Theol. Stud.

Ipſ. Feſt. Nupt, MDCCX, d. 29. Julii

LIPSIÆ, Literis Zeidlerianis.

127

RApſilbere, Tuum celebrare poë-
mate Feſtum
Mos ſimul ac pietas officium-
que jubet,
Sed veniam timido da jejunoque Poëtæ,
Qui neſcit juſtis neçtere verba modis.
Nunquam, quod fateor, Parnasſi culmina vidi,
Nunquam de vatium, non nego, fonte bibi,
Nec placet aſiduis precibus laſſare camænas,
Sicut Verſificum plurima turba ſolet;
Nam quoties Erato (caſtos hæc cantat amores,
Si modo quid veri Naſo Poëta canit,)
In mea vota fuit conſueto more vocata,
Muta tamen nullos reddidit illa ſonos,
Sed veluti Baal, monſtrum illud inane Deorum,
Aut ruri, aut ſomno credo ſepulta fuit.
Ah! gemui, Verum eſt, ſemel inſanivimus omnes,
Perdoluique meas diſperuiſſe preces!
Ite leves Muſæ, quarum male ſanus amator
Elleboro digni carminis autor erit.

Præ-

Præstabit, vacuus ne prorsus debitor adsim,
Quantumvis crudum composuisse metrum;
Invida quandoquidem versum Natura negavit,
Sufficiat voto Te coluisse pio:
Opto igitur, Patrone, Tibi, (Deus annue voto!)
Optat quod forti munificoque Boæ (*)
Bethlehmi populus totus, senioque verendi,
Totius patriæ præcipuique viri:
Det Deus, ut sicut Jacobi foemina Rachel
Intratura Tuam sit nova nupta domum!
Det Deus, ut, velut hic, per amatam Tu quoque
costam

Familiam possis ædificare Tuam,
Crescas fertilibus felix in finibus Ephrat,
Ac in Bethlehmo nobile nomen habe.
Omen inest votis, Tua nam lectissima sponsa,
Quam sociam thalami gestis habere Tui,
Manfueto placidæ Rachelis nomine gaudet,
Forma una est, idem cum pietate pudor,
Illa suum toto dilexit corde maritum,
Hæc Tibi se totam corpore, mente dabit.
Omnia conveniunt, unum tamen excipe, pro
quo

Olim devota voce rogabo Deum,
Ut tandem pariens Tua non sit mœsta Ben-oni,
Sed Bejaminum læta datura Tibi.

(*) Ruth. IV, 11.

Tu-

Tuque Boæ similis, quin munificentior illo,
Ille dabat, quando tempora messis erant,
Te toto toto donantem vidimus anno,
Te parcum vidit, quod scio, nulla dies.
Ipse etiam tacitus stupeo, si quando recordor,
Quot Te Patrono, quot benefacta tuli.
Si Tibi pro quovis annum Deus adjicit unum,
Methusalem secula plura vides,
Si Tibi pro quovis gnatum Deus adjicit unum,
Abdonis numero germina plura vides.
Hinc quia pro meritis meritas Tibi fundere grates
Exuperat vires ingeniumque meum,
Accipe, quod repeto sincero pectore, votum,
Accipe pro longo carmine verba duo:
Crescas fertilibus felix in finibus Ephrat,
Ac in Bethlehmo nobile nomen habe.
Et (per Rachelem Te obtestor!) perge, Patrone,
Tu meus esse Boas, & Tuus Obed ero.

78 M 496

ULB Halle 3
001 618 148

TA-506
K118
1017

Dum
JACOBÆAM
Tibi

R

to omine
ngis

LBERE,

tibi

fausta

cor.

istianus Bogel

ol. Stud.

DCCX. d. 29. Julii

eris Zeidlerianis.

